

KONIJNEN-BESTRIJDING

De persdienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij bericht, „dat, hoewel in verscheidene delen van het land de myxomatose nog talrijke slachtoffers maakt, vooral onder de jonge konijnen, vele oudere dieren niet meer of in geringe mate door de ziekte schijnen te worden aangetast. De laatste weken zijn de klachten over schade aan land- en bosbouw door konijnen dan ook belangrijk toegenomen, met name in enige delen van de provincie Gelderland.

Teneinde middelen te beramen om aan de konijnenplaag paal en perk te stellen, hebben onder leiding van de directeur van het Faunabeheer besprekingen plaats gevonden tussen de centrale landbouworganisaties in Gelderland, het Landbouwschap, de Wildschade Commissie, alsmede een aantal jagers.

De jagers verklaarden zich onmiddellijk bereid de konijnenplaag, die wel een zeer overrompend karakter heeft, met alle toegestane middelen te bestrijden. Een geregeld contact tussen grondgebruiker en jager is noodzakelijk om snel resultaten te behalen. Indien zou blijken, dat dit contact moeilijk is te verwezenlijken, omdat nu eenmaal vele jagers ver van hun jachtvelden wonen, zal de minister van Landbouw en Visserij niet schromen in te grijpen door middel van bevoegdheden hem bij de Jachtwet toegeestaan, en wel door het afgeven van vergunningen en het aanstellen van opdrachthouders.

Met de bestrijding is intussen een aanvang genomen en over een paar weken zal opnieuw worden nagegaan of verdere maatregelen noodzakelijk zijn. De minister van Landbouw en Visserij heeft zijn ambtgenoot van Defensie reeds benaderd over de maatregelen die tegen de konijnen moeten worden genomen welke voorkomen op de vliegvelden en andere militaire terreinen.”

N.B. Het is wel merkwaardig, dat er nu ineens een konijnenplaag wordt geconstateerd. Hoewel de bosbouw terloops even wordt genoemd, wordt over de cultuur van het bos verder niet gerept, een cultuur, die de laatste jaren in sommige streken nog steeds door de konijnen praktisch onmogelijk wordt gemaakt. Men neemt nu zelfs niet eens de moeite in het onderling overleg de bosbouwer te betrekken. Wel droevig.

Red.

VEILIGHEID IN DE BOSBOUW

De Commissie bosbouwveiligheid van het Bosschap heeft een tweede instructieblad B3 samengesteld, behorende bij een instructieplaat, die op daartoe geëigende plaats op de bedrijven kan worden opgehangen. De uitgave geschiedde bij het Veiligheidsinstituut, doch bestellingen worden bij het Bosschap, Laan Copes van Cattenburch 100, Den Haag opgenomen; de kosten zijn f 1,45 per stuk; bij abonnement f 1,25 per stuk.

Het Bosschap bericht ons hierbij het navolgende: „even nadat een bosarbeider in geknielde houding begonnen was met de zaag een boom te vellen, verloor hij een ogenblik zijn evenwicht. Om dit te herstellen stak hij snel zijn hand uit om op de grond steun te zoeken. Bij deze beweging sloeg hij met zijn pols op het scherp van de bijl. Een flinke wond met een slagaderlijke bloeding was het gevolg. Gelukkig was degene, die de leiding over het ploegje arbeiders had, aardig op de hoogte van de E.H.B.O. De nodige verbandmiddelen waren direct voorhanden en een dokter was in de nabijheid. De bosarbeider kon dan ook na een paar dagen weer aan het werk gaan.

Dit ongeval had echter niet behoeven te gebeuren als betrokkene de regels van orde en netheid in acht zou hebben genomen. Hij zou dan immers *het gereedschap op de juiste (ongevaarlijke) wijze hebben neergelegd*”. Hoe dit moet leert ons deze uitgave.

Het eerste instructieblad — B1 — betrof het veilig vervoer van bosbouwgereedschap — bijlen, schilshoppen, boombeitels, zagen en vervangingsgereedschappen.